

parteneri:

UNIVERSITATEA
NAȚIONALĂ DE
MUZICĂ
BUCUREȘTI

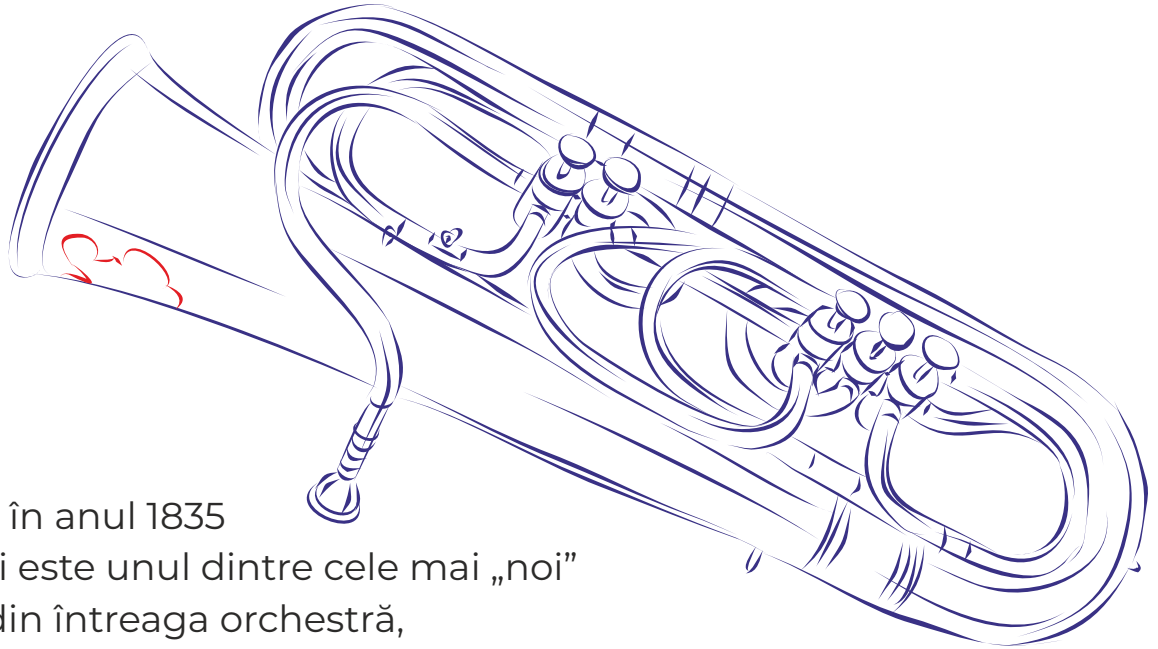

LABORATORUL
DE MUZICĂ

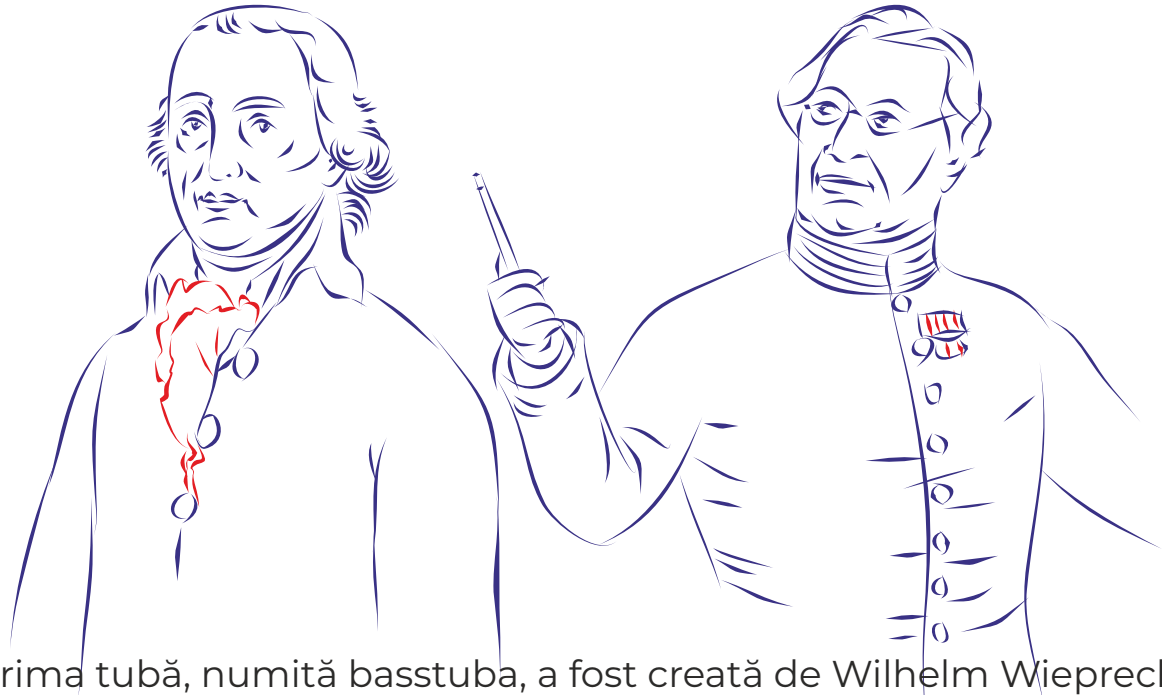

TUBA

▶ laboratoruldemuzica.ro

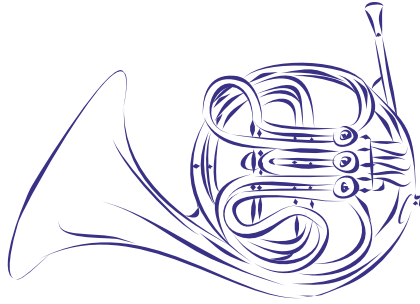
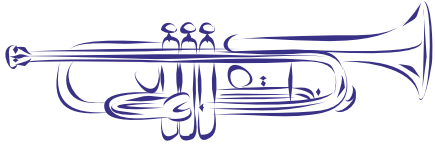
Tuba a apărut în anul 1835
în Germania și este unul dintre cele mai „noi”
instrumente din întreaga orchestră,
în comparație cu instrumentele ale căror origini sunt antice.

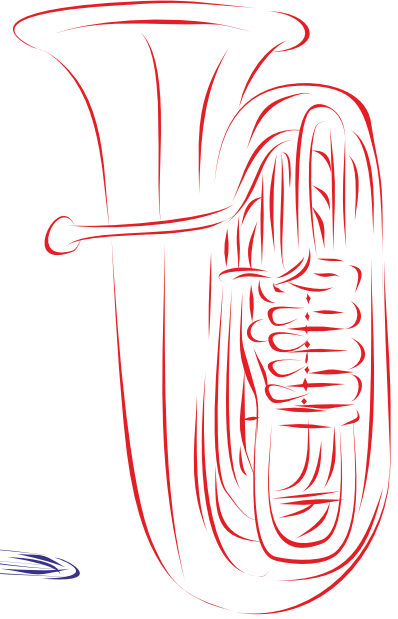
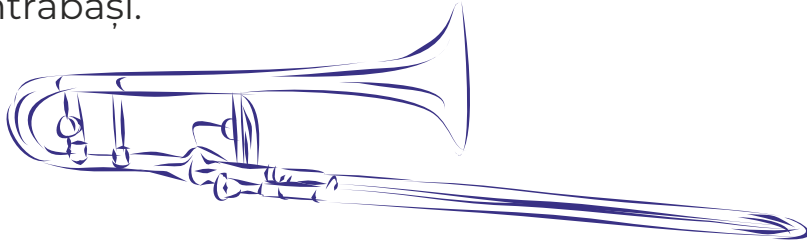
Prima tubă, numită basstuba, a fost creată de Wilhelm Wieprecht (compozitor și dirijor) și de Johann Moritz (inventator de instrumente).

A fost adoptată rapid de fanfară
pentru a acompania celelalte
instrumente de alamă,
precum trompeta, cornul
sau trombonul.

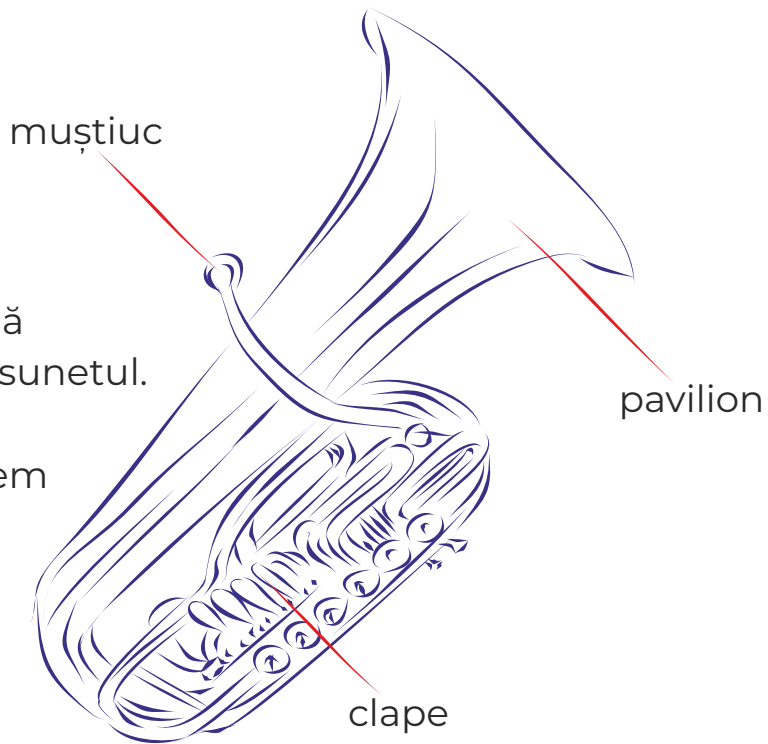

Tuba acompaniază secțiunea de alamă,
dar susține și întreaga orchestră,
alături de contrabași.

Instrumentul este alcătuit
dintr-un tub răsucit,
cu un muștiuc prin care se suflă
și cu un pavilion prin care iese sunetul.

Pe tubă puteți observa un sistem
de pistoane sau clape.

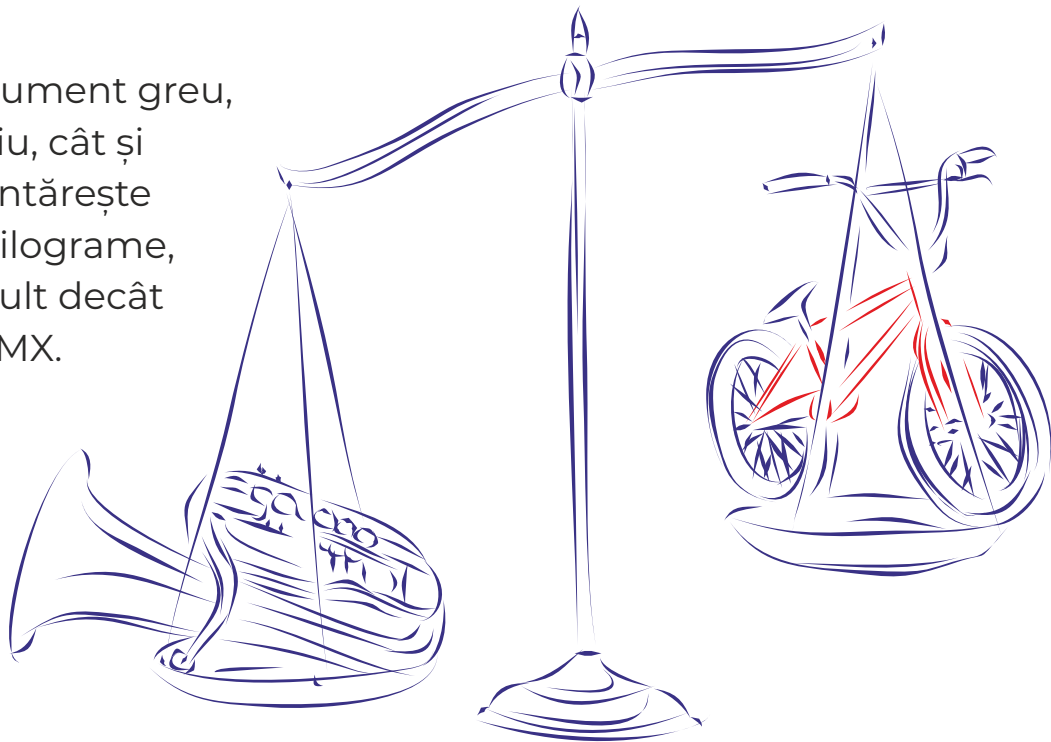

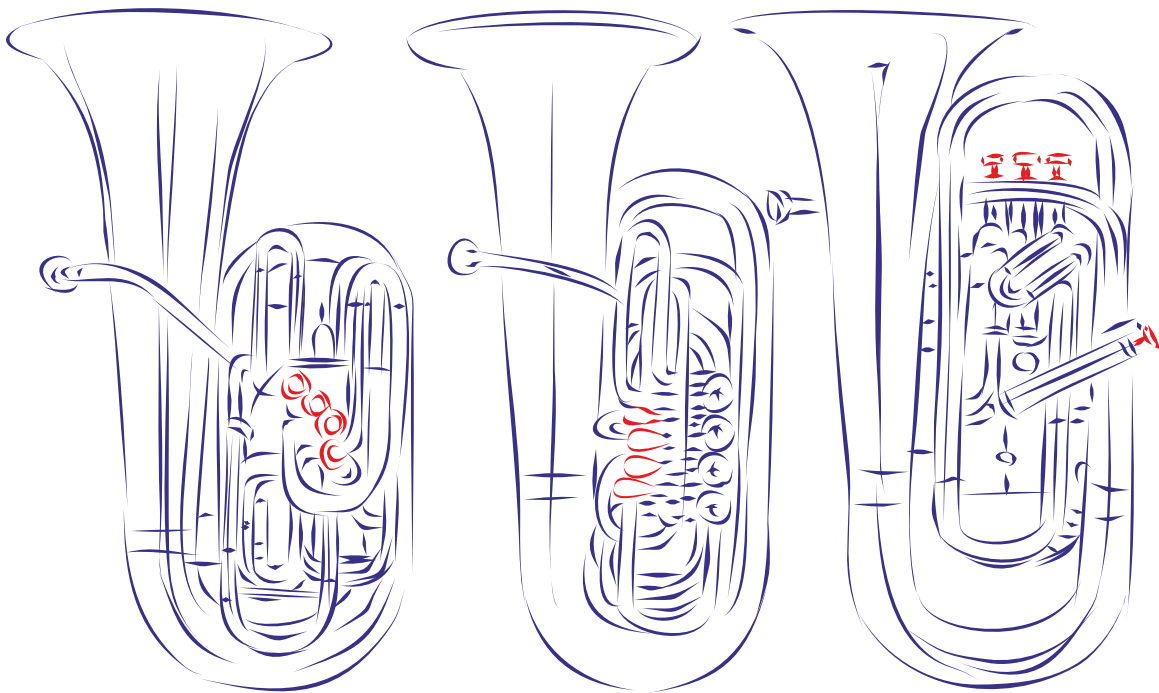
Sunetul este produs și controlat prin vibrația buzelor.

Sonoritatea tubei este gravă și masivă, mai degrabă liniștită decât stridentă.

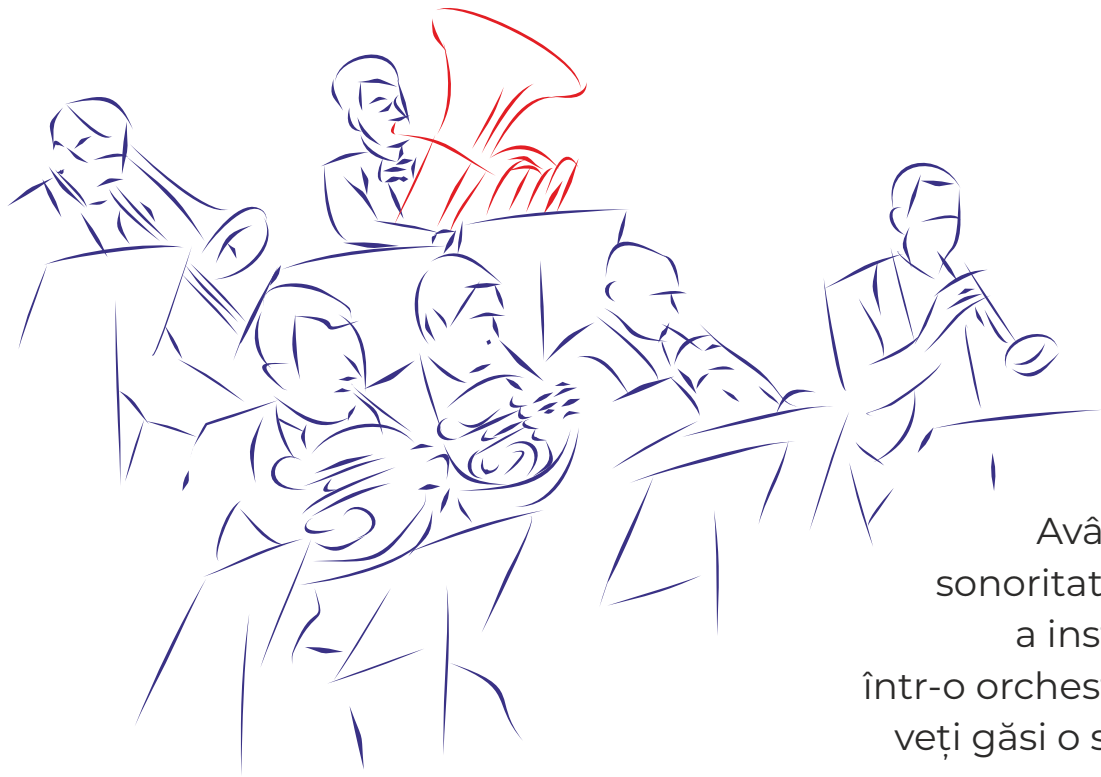

Este un instrument greu,
atât la propriu, cât și
la figurat: cântărește
în jur de 14 kilograme,
puțin mai mult decât
o bicicletă BMX.

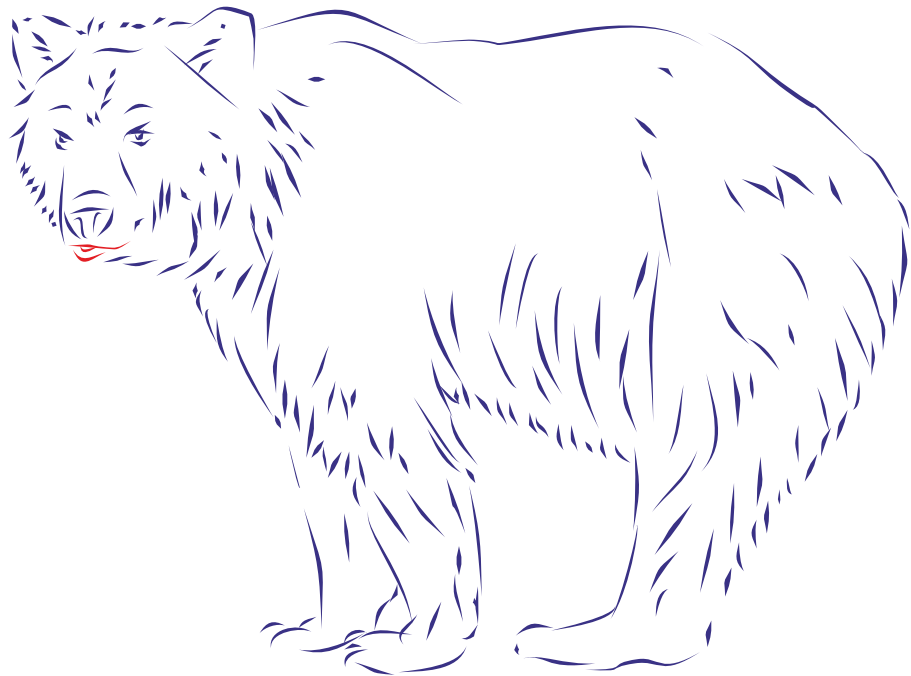
Există mai multe tipuri de tube, diferite de la o țară la alta.

Având în vedere
sonoritatea puternică
a instrumentului,
într-o orchestră obișnuită
veți găsi o singură tubă.

Maurice Ravel
folosește tuba
în orchestrarea lucrării
„Baba Yaga”,
unul dintre
„Tablourile dintr-o
expoziție”,
suită compusă de
Modest Mussorgsky
pentru pian.

Datorită sonorității sale grave, tuba este deseori asociată cu ursul.

Igor Stravinski, Hector Berlioz sau Gustav Mahler
au folosit tuba pentru a da orchestrei forță și rotunjime.

parteneri:

UNIVERSITATEA
NAȚIONALĂ DE
MUZICĂ
BUCUREȘTI

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

▶ laboratoruldemuzica.ro

CU SPRIJINUL:

